

[Handelsministeren.]

Den væsentligste del af vort udviklingspro-
tential ligger hos vore eksisterende mindre
virksomheder.

Jeg skal dog ikke blot opholde mig ved de
mindre virksomheders fordelagtige egenska-
ber. Det er klart, at der også er visse svage
sider ved denne del af vort erhvervsliv, som
vi må være opmærksomme på. Hvad en
mindre virksomhed er, kan i sig selv disku-
teres. Det kan ikke entydigt måles efter
antallet af ansatte. Nogle foretrækker at
karakterisere en mindre virksomhed ved, at
den ikke i sin medarbejderstab har ansatte
funktionsspecialister og derfor ikke råder
over specialiseret viden med hensyn til
f. eks. teknologi, økonomi eller ledelse. Det
kan medføre, at en ny viden om sådanne for-
hold ofte trænger langsommere igennem i
sådanne virksomheder, hvis de da ikke sør-
ger for at trække på de specialister udefra,
der står til rådighed for dem.

Mulighederne for selvfinansiering kan
også være ret begrænsede i mindre virksom-
heder, navnlig efterhånden som den mo-
derne teknik stiller krav til større investe-
ringer selv i ret små virksomheder, hvor ka-
pitalressourcerne er beskedne.

De små virksomheder, der ofte ledes af
folk med en faglig uddannelse og baggrund,
er i reglen mere produktions- end markeds-
orienteret, og de savner nok i nogle tilfælde
kendskab til, hvorledes et systematisk af-
sætningsarbejde organiseres, og til betyd-
ningen af en målbevidst produktudvikling.

Endelig er der, som også fremhævet af for-
slagsstillerne, af samfundet lagt en række
opgaver over på virksomhederne, bl. a. af
administrativ karakter, som det nok ofte
falder de små virksomheder sværere at ho-
norere end de store, der har maskinel og
særligt personale, der har sådanne funk-
tioner som deres specielle opgave.

Vort kunststykke ved tilrettelæggelsen af
en dansk erhvervspolitik må på den bag-
grund, jeg her har beskrevet, bestå i at få
det mest mulige ud af en struktur, der i
hovedsagen er baseret på virksomheder af
ret beskedne størrelse. En sådan politik kan
tilrettelægges på flere måder. Det konserva-
tive forslag lægger måske nok efter min op-
fattelse i lovlig høj grad vægt på afhjælp-
ning af visse svage sider og rammer vel hel-

ler ikke udelukkende de problemer, der er
særegne for netop de små virksomheder.

I flere tilfælde er det også tvivlsomt, om
de administrative og andre lettelser, man
ønsker, kan retfærdiggøre de øgede offent-
lige udgifter, som da ville blive nødvendige.
Det indeholder dog også forslag på områder,
som der vil være bred forståelse for her i
tinget, og i flere tilfælde er der allerede taget
skridt til at løse de omtalte problemer. Jeg
skal som nævnt om enkelthederne heri hen-
vise til den omdelte skriftlige fremstilling.

Jeg vil imidlertid gerne afslutte dette ind-
læg med meget kort at karakterisere den
politik, som regeringen, som oftest med bred
tilslutning her i folketinget, er gået ind for
med henblik på at give vore mange mindre
virksomheder de bedst mulige vilkår at ar-
bejde under. Den går i store træk ud på at
søge at støtte de mindre virksomheder på de
områder, hvor de har deres særlige styrke,
og at afhjælpe de mangler, som nødvendig-
vis følger med deres begrænsede størrelse.

Den karakteristiske mangel på funktions-
specialister har vi gennem mange år søgt at
afhjælpe på kollektiv basis ved at stille spe-
cialviden til rådighed i en form, der søges
tilpasset de mindre virksomheders særlige
behov. Det gælder både på rent teknisk-
faglige områder og med hensyn til ledelses-
mæssige, afsætningsmæssige og driftsøkon-
omiske problemer samt med hensyn til tek-
nologisk udvikling og produktudvikling.
Det er de foranstaltninger, vi har sammen-
fattet under lovgivningen om teknologisk
service, hvorunder også bestemmelserne om
støtte til byerhvervenes konsulenttjenester
hører. Denne lovgivning er i 1973 moderni-
seret og udbygget med enstemmig tilslut-
ning her i tinget.

Også på en række andre lovgivningsområ-
der både i den økonomiske og sociale lovgiv-
ning og på undervisningsområdet søges der i
hensigtsmæssigt omfang taget hensyn til de
mindre virksomheders særlige forhold. En
række eksempler herpå var omtalt i det
skriftlige indlæg.

Endelig skal nævnes, at forskellige offent-
lige eller offentligt garanterede finansierings-
institutter og ordninger står til rådighed for
håndværkets og detailhandelens virksom-
hed.

Dette lovgivningsområde var i øvrigt gen-